

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Altså det, som pengene bruges til, er vi sådan set også for i Enhedslisten.

Men synes SF egentlig talt ikke, det er lidt mærkeligt i det spil, der er her, hvor der tages massevis af penge fra almindelige mennesker og foræres enorme summer til erhvervslivet, at komme her med en regning mere til forbrugerne, for denne regning ender jo alligevel hos forbrugerne?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg ved ikke, om det er nogen underlig følelse, jeg har i den her forbindelse. Nu er mine følelser ikke så afgørende. Det var et spørgsmål, om vi kunne få finansieret noget i den her forbindelse. Det var det, det drejede sig om. Vi risikerede, at hvis man havde indgået en finanslovaftale, uden at det her var på plads, fik vi det aldrig på plads, og det var baggrunden for, at vi vurderede, som vi gjorde.

Det er rigtigt, at enhver afgift, som er adfærdsregulerende, jo ender et eller andet sted, og i sidste ende ender den jo nok hos forbrugeren. Sådan er det bare, og sådan er det hver gang, men derfor har vi jo ikke afvist at indføre afgifter, som er adfærdsregulerende. Vi er også tilhængere af energiafgifter. Vi er tilhængere af, at benzinafgiften skal stige, og det har SF og Enhedslisten været i fællesskab i forbindelse med pinsepakken. Sådan er det.

Men det er da klart, at vi ville da hellere have haft den her aftale gennemført i januar måned eller i forbindelse med pinsepakken. Det er da enkelt. Men uanset om vi har følelser i den her forbindelse eller ej, må vi en gang imellem se bort fra det i forhold til, hvad vi får ud af det.

Klaus Kjær (DF):

Lovforslaget drejer sig om forhøjelse af affaldsavgiften med gennemsnitligt 60 kr. pr. t. Ved forhøjelsen skaffes der finansiering til udgifterne vedrørende yderligere satsning på økologisk jordbrug, samtidig med at statens finanser ikke forringes, selv om regeringens forslag om besparelser på landbrugets konsulentordninger ikke gennemføres som foreslået.

Der er tale om særdeles mærkbare forhøjelser udtrykt i procent i forhold til de gældende satser. Også reelt vil forslaget belaste erhvervene og husholdningerne. Således skønnes det, at forslaget vil belaste erhvervene med ca. 100

mio. kr., mens husholdningerne og det offentlige belastes med 110 mio. kr.

Regeringen og forligspartierne henviser blot til, at erhvervsvirksomhederne vil kunne overvælte forhøjelserne på priserne over for forbrugerne. Det betyder i den sidste ende, at den enkelte familie ud over at få belastet privatøkonomien med øgede udgifter til fjernelse af husholdningsaffald endvidere bliver belemret med forhøjede priser som følge af forøgelsen af erhvervslivets omkostninger. Samtidig betyder forslaget, at det bliver vanskeligere for de erhverv, som konkurrerer med udlandet. Det er derfor uforståeligt, at både Venstre og især Det – ellers altid erhvervsvenlige – Konservative Folkeparti er gået med til dette forslag som led i finanslovsforliget.

Hertil kommer, at en omlægning af afgifterne med virkning allerede fra den 1. januar 1999 for det affald, der afleveres fra denne dato, givetvis vil medføre totalt kaos, ja, jeg tvivler faktisk på, om det kan lade sig gøre. De kommunale budgetter er allerede lagt, og ejendomsskattebilletten er ved at blive udsendt. Havde man tænkt sig, at kommunerne nu skulle til at udsende nye renovationsopkrævninger til borgerne, hvor der er taget højde for afgiftsforhøjelsen? På tilsvarende måde har virksomheder, der modtager affald, allerede for længst lagt budgetter for det kommende år.

Dansk Folkeparti kan naturligvis på ingen måde støtte dette lovforslag.

Ebbe Kalnæs (CD):

Da lovforslaget jo sorterer under skatteministeren, skal jeg understrege her, at det normalt ville være fru Sonja Albrink, men når jeg har overtaget ordførerskabet, skyldes det jo ikke mindst, at denne sag også havde været lidt spændende at drøfte med miljø- og energiministeren.

Der er ingen tvivl om, at vi støtter det her lovforslag, for det er led i et finanslovsforlig, men på den bekymringsskala, man kan have, må vi nok sige, at vi her er oppe på et beløb, som godt kan få nogle skæve virkninger.

Den holdning, at vi skal sørge for at klare vores affald selv, er der altså dele af, der er ved at skride, når vi faktisk allerede eksporterer en hel del til Tyskland og også til Sverige, især når det gælder autoskrot.

Det betyder faktisk, at vi på det område i dag har folk, der er afskediget, vi har folk, der er på arbejdsfordeling osv. Det er ikke, fordi jeg mener, vi skal holde fast i beskæftigelsen for en-